

יְהוֹדָה עַמִּיחֵי

"הַגָּחָם וְהַאֲיָם עַל הַצִּילָה"

עמיחי החל לפרסם את שיריו בסוף שנות ה-40. הוא כתב על טנקים ומטוסים, דלק, חווית שכירות, והשתמש במושגים טכנולוגיים. בשירתו ביטא את התפיסה כי שירה מודרנית צריכה לעסוק בנושאים עכשוויים יומיים.

עמיחי היה גם חדש באופן שבו כתב עברית, ועשה שימוש ברבדיה השונים – מהעברית המקראית, דרך שירות ימי הביניים ועד הסלנג העכשווי. הוא נודע כמשורר בעל שפה פשוטה ונגישה. שורות משיריו היו לא פעם למטרות לשון שגורות. הוא זכה בפרס שלונסקי, ברנר, ביאליק, וב- 1982 זכה בפרס ישראל לספרות. בנימוקים לפרס נכתב עלייו בין השאר, כי "חולל מהפכה" ושינה את שפת השירה בעברית.

בדצמבר 1994 כשהוענק לו פרס נובל לשלום באוסלו, קרא יצחק רבין את הבית הראשון משירו של עמיחי:

“אלוהים מרחים על ידי הגן
ועל הגודלים לא יرحم עוד.

ישאים לבדם,

ולפעמים יצטרכו לzechol על ארבע

בחול הלוחט,

כדי להגיע לתחנת האיסוף

והם שותתי דם”.

עמיחי שנכח במעמד, קרא שם את שירו “מחזית האנשים בעולם”.

יהודא עמיחי נולד לפרידה ומאר פיפור, ב-3 במאי 1924, בווירצבורג בגרמניה. זו הייתה משפחה של חקלאים דתים.

בשנת 1936 עלו לארץ ישראל. תחילתה ישבו בפתח-תקווה, אחר כך עברו להתגורר בירושלים.

עמיחי למד בבית הספר התיכון "מעלה". בעת מלחמת העולם השנייה התנדב לbrigade היהודית, והיה פעיל בארגון עלייה ב'. ב-1946 התגייס לפלמ"ח.

במלחמת העצמאות שירת בחטיבת הנגב. אחר כך למד ספרות ומקרא באוניברסיטה העברית בירושלים.

במשך שנים ארוכות היה מורה בבית ספר תיכון ובמינימר למורים, וכותב שירה.

הוא התגורר בשכונת ימין משה בירושלים, היה נשוי לחנה סוקולוב ואב לרון (מנישואיו הראשונים), לדוד ולעמנואלה.

עמיחי הוא המשורר המצווט ביותר בשנות המידינה: שורה או שתיים של עמיחי צאה בטבעיות מוחלטת בשיחה, במאמר, בשמה של תכנית שיחות-מאזינים ברדי (”שנינו ביחד וכל אחד לחוד”), באינספור פזמון, כמעט בתת-מודע הקולקטיבי (”אלוהים מרחים על ידי הגן”).

יהודיה עמייחי / ספר למוד החשבון

אני זוכר שאלת בספר למוד החשבון על רכابت שיווצאת ממקום אחד ורכבת אחרת שיווצאת מקום אחר. מתי יפגשו? וכך אחד לא שאל מה יקרה באשר יפגשו, אם יעצרו או יעברו אחת על פניה ואולי יתנגשו. ולא היה שאלת על איש שיווצא ממקום אחד ואשה שיווצאת ממקום אחר. מתי יפגשו והאם בכלל יפגשו ולכמה זמן יפגשו? ובדבר ספר למוד החשבון. עכשו הגעת אל העמודים האחרוניים שבהם רשיימת הפתרונות. ואז היה אסור להסתכל בהם ולהשתמש בהם. עכשו מתר. עכשו אני בודק במה צדקתי ובמה טעיתי וידע מה עשית נכוון ומה לא עשית. אמן.

